

bliver udtrykt med et enkelt Tal eller enkelte Tal med simpel Brøk, men udtrykt ved en hel Række af Decimaler; det er der jo al Sandsynlighed for. Men der forekommer mig heller ikke i og for sig at være nogen Ulykke i, at Procenten ikke bliver nøjagtig den samme i hver Kredts, og for saa vidt Ulemperne altsaa indskrænke sig til, at Skoleraadets Beregner faar et Par Dages Arbejde med at faae det til at passe, synes jeg ikke, at den Staaelse er stor. Selve den Maade, hvorpaa Arbejdet skal udføres, forekommer det mig ikke, at der kan være Tvivl om. Det Første, som fordrer, er det, at der skal udfindes den visse Procent for vedkommende Skoleraad, og det skal være en vis Procent af de første 800 Kr. af hvert Embedes Reguleringssum. Den ærede Landssthingsmand har ikke Ret, naar han mente, at de 800 Kr. ere uden Betydning, thi de have den Betydning, at Lærere, som have under 800 Kr., kun faae Procenter af det, de have, ikke Procent af de 800 Kr.; det er den Betydning, disse have. Det Andet, som det ærede Medlem ikke ret kunde forstaa, var den Bestemmelse, som følger efter Reglen om, at ingen Lønning ved Tillæg kan bringes op over 1,600 og 2,000 Kr. At derefter følger som Korrektiv, at ved Bestemmelsen af disse Maximums Belsøb medregnes ikke det Lønningstillæg som er givet efter den 1ste Januar 1874, det forekommer mig at være let forstaaeligt og let anvendeligt. Meningen har naturligvis været den, at Lærere i en Kommune, som har været villig til at forbedre Lærernes Stilling, ikke skulle have Mindre end Lærere i en Nabo-kommune, som ikke har været villig dertil, det er Meningen. Der er, som bekendt, ikke ubetydelig Forskiel til Stede med Hensyn til Villigheden i Kommunerne til at lønne Skolelærerne paa Landet, og det forekommer mig, at der ikke i og for sig kan indvindes Noget imod, at, naar der af Statskassen gives et Gratiale til Skolelærerne, der saa ikke gives Mindre til Lærere i den Kommune, som frivillig har forhøjet Lærernes Lønning, efter at Dyrtiden er indtruffen, end hvad der gives til Lærere i Nabo-kommunen, hvor ingen saadan Forhøielse har fundet Sted; det forekommer mig egentlig at være ganske forsvaret. Den ærede Landssthingsmand mente, at der var en vis Forbindelse mellem de 1,600 til 2,000 Kr., som findes i første Punktum, og de 1,600 til 2,000 Kr., som Maximumgrænse, der findes i trediesidste Punktum, men deri har han ikke Ret; de have ikke Noget med hinanden at bestille. Paa det første Sted er det en ren, klar og bestemt Regel for Finantsministeren, hvorefter han har at fordele Beløbene, paa det andet Sted en Regel til Jagttagelse i Skoleraadskredsen for, hvem der overhovedet skal have Andel i Gratialerne. Jeg skal endnu kun sige til, at det jo ikke alene er denne Bestemmelse om, at ingen Lønning kan voge op over 1,600

til 2,000 Kr. — en Bestemmelse, som naturligvis virker meget forskjellig i de forskjellige Skoleraadskredse — der bevirker, at, denne Procent, som før omtalt kan blive forskjellig i de forskjellige Kredse, men end mere at der selvfølgelig ikke i de forskjellige Skoleraadskredse findes i samme Forhold Lærere med fra 5—10, fra 10—20 og saa med over 20 Aars Tjenestetid. Hovedgrunden til, at Procenten vil blive forskjellig i de forskjellige Skoleraadskredse, er, at det ikke er givet, ja at der ikke en Gang er nogen Sandsynlighed for, at Forholdet imellem disse Klasser med forskjellig Tjenestetid er ens i de forskjellige Skoleraadskredse.

Jeg tror forøvrigt ikke at det er fuldt berettiget at anvende en saa skarp Kritik paa en Bestemmelse, som findes paa et Aars Finantslov om Fordelingen af et Aars Gratiale som den, man vilde være fuldt berettiget til at anvende, hvis det var en varig Bestemmelse, som fandtes i en vedvarende Lov, og jeg tror ogsaa, at dette Thing har fuldt været opmærksomt paa, hvor nødvendigt det var at give ikke alene en ren og klar Bestemmelse om Skolelærernes Lønning og Tillæget til den, men ogsaa at give saadanne Bestemmelser, som man ikke kan gjøre den Slags Indvendinger imod, som fremkom fra det ærede Medlems Side, at de kom til at virke saa meget forskjellig paa de forskjellige Steder. Jeg tror, at dette Thing har fuldt iagttaget det ved Vedtagelsen af Skoleloven; men det forekommer mig, at der ikke er tilstrækkelig Grund for dette Thing eller Rigsdagen overhovedet til at ville fordrer, at en lige saa stor Klarhed og Principrigtighed i Detailerne gjøres gjældende ved en Bestemmelse af kun midlertidig Betydning som den, her er Tale om. Jeg er for mit Vedkommende fuldstændig tilfreds med, at Bestemmelsen er affattet saaledes, at den ikke volder Finantsministeren noget omhelst Bryderi, at der ikke kan være nogen Tvivl om, hvilken Del af Belsøbet der skal tilfalde hver enkelt Skolefond, og det forekommer mig, at, naar Skoleraadskredse faae Ret til at disponere over saa store Gratiale, er det ikke saa ubilligt at forlange af dem, at de anvende nogle Times Hovedbrud paa at finde ud af, hvorledes Gratialerne skulle fordeles.

H. Masmussen: Ja, det var jo nok det, jeg frygtede for, at, naar der en Gang kom til at staa Noget i Forslaget, saa skulde det ogsaa anvendes. Vel fik Ministeren nu ud af det, at 800 Kr. Indtægt kunde faae en vis Betydning, og ligeledes det næstsidste Punktum, men jeg er lige saa vis paa, at, dersom den ærede Minister havde været ene om at fremme dette Forslag, saa havde disse to Ting ikke staaet deri. Jeg formaar imidlertid ikke at se rettere end, at dette Forslag har været et Kompromis, og naar der er to Parter, som skulle forenes, saa maa hver af dem gjerne tage Noget af Sit med, og der er